

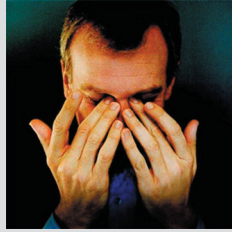
AVANTI

Animo StuGent • Jonge socialisten aan de Gentse universiteit en hogescholen • www.animostugent.be • nummer 1, oktober 2008

Amerikaanse verkiezingscampagne

PAGINA 6

Herverkaveling politieke landschap

PAGINA 7

Review The Great Dictator

PAGINA 8

Naar een SOCIALE STAATSHERVORMING

Een sociale staatshervorming die broodnodig is, moet, zoals de sp.a het omschrijft, een “new deal” zijn tussen de gemeenschappen, de gewesten en de federale overheid. De verschillende overheden moeten zich met andere woorden focussen op hun kerntaken. De belangrijkste doelstelling voor de gewesten, gemeenschappen en lokale overheden is meer investeren in mensen en kennis en dit vooral op vlak van arbeidsmarktbeleid, onderwijs en economische ontwikkeling. Dit geheel moet meer mensen aan het werk helpen en zo een groeiende welvaart beogen. Tegelijkertijd moet dit leiden tot een vermindering van de lasten die worden gedragen door het federale niveau, bijvoorbeeld werkloosheidsuitgaven en moet dit niveau juist een verhoging van federale inkomsten voor zich kunnen behouden. Kort samengevat betekent dit meer inkomsten en minder lasten voor het federale niveau!

Met zo’n methode van werken groeit op het federaal vlak de financiële ruimte om een betere sociale bescherming op te bouwen en in stand te houden tijdens de piek van de vergrijzingskost die op zijn hoogtepunt zal zijn vanaf 2010. Investeren in mensen door de gemeenschappen en gewesten zorgt ervoor dat meer mensen aan het werk zullen zijn in de toekomst en betekent meer geld bij de federale overheid die als hoofdplicht heeft om mensen sociaal te beschermen en te verzekeren door middel van adequate financiering van pensioenen en gezondheidszorg.

Het duidelijker afspreken van bevoegdheden en het scheiden van de werkvlakken heeft alles te maken met effectiviteit en snelheid van het overheidsoptreden. Meer informatie over de nota van de sp.a voor een sociale staatshervorming op:
www.s-p-a.be/common/showdocument.asp?iID=3865

INTERVIEW Caroline Gennez

*“Het is toch altijd
leuker iets te doen dat
niet mag”*

PAGINA'S 4 - 6

LEERKREDIET

Het rugzakje bij de start van je academische carrière

Vanaf dit academiejaar wordt de studievoortgang van elke student aan de universiteit of hogeschool bewaakt volgens het systeem van het leerkrediet. De bedoeling is om studenten aan te moedigen direct studieresultaten te halen om zo hun studententijd niet te lang te laten aanslepen met jaren bissen en veranderen van studierichting. De instellingen zullen immers in de toekomst niet meer betaald worden voor studenten die te lang vruchteloos studeren.

Het systeem werkt als volgt: elke student begint bij de start van het hoger onderwijs over een leerkrediet van 140 studiepunten. Bij elke inschrijving wordt het aantal studiepunten waarvoor je je inschrijft afgetrokken van het leerkrediet. Na de examens worden de studiepunten waarvoor je slaagde er terug bijgevoegd. De studiepunten van de vakken waarvoor je niet slaagde gaan verloren. Bij inschrijving voor een studieprogramma van 60 sp daalt je krediet van 140 naar 80 en als je voor die vakken slaagt, worden er 60 sp bijgevoegd en komt het resterende krediet terug op 140. Wie slechts voor 30 sp slaagt, ziet het krediet dalen naar 110. Wie voor geen enkel vak slaagt, heeft nog een resterend krediet van 80 sp.

Omdat de overgang van secundair naar hoger onderwijs niet altijd even vlot verloopt, krijgt elke student bij het begin van de rit wat extra krediet. De eerste 60 studiepunten die je verwerft, worden dubbel terug bij je leerkrediet geteld. Deze bonus geldt ook voor studenten die al vóór 2008-2009 ingeschreven zijn aan het hoger onderwijs.

Elke student krijgt dus vanaf academiejaar 2008-2009 een leerkrediet van 140 studiepunten. Op het ogenblik dat je een masterdiploma behaalt, worden deze 140 studiepunten afgetrokken van jouw leerkrediet. Meestal hou je dan nog een aantal studiepunten over, omdat je je eerste 60 verworven studiepunten dubbel bij je leerkrediet hebt teruggekregen. Die studiepunten kun je inzetten voor een nieuwe initiële bachelor- of masteropleiding.

Om levenslang studeren te stimuleren, wordt je leerkrediet eenmalig weer opgebouwd na je studies. Jaarlijks krijg je 10 studiepunten bij tot een maximum van 60 studiepunten. Als je geen 60 studiepunten meer overhoudt, maar je wil graag verder studeren (een nieuwe initiële bachelor- of masteropleiding), dan krijg je op deze manier toch nog een kans.

BUISPUNTEN... de laatste strohalm

Waarschijnlijk is dit onderwerp datgene waar sommigen nu nog niet bij stilstaan, maar over een paar maanden staan er al weer examens voor de boeg. En omdat een gewaarschuwde mens er twee waard is, doen we hier voor jullie nog eens kort de zogenaamde 'compensatieregels' uit de doeken.

Gegarandeerde buispunten

Tot vorig academiejaar was er verschil tussen de faculteiten om te bepalen of je geslaagd bent of niet. Sinds dit academiejaar is er echter voor het eerst sprake van uniforme compensatieregels voor de hele UGent. De regel is dat je minstens 10/20 moet halen voor elk vak dat deel uitmaakt van je deliberatiepakket. Het deliberatiepakket is een ander woord voor dat geheel van studiepunten/vakken waarover er gedelibereerd/gecompenseerd (voor het onderscheid tussen beide, zie verder) wordt. De deliberatiepakketten kunnen de volgende zijn:

- het eerste jaar van een bacheloropleiding,
- de volledige bacheloropleiding (behalve dan het eerste jaar),
- de masteropleiding.

Er wordt dus niet meer standaard elk jaar gedelibereerd/gecompenseerd.

In de Raad van Bestuur van 23 mei 2008 besliste de UGent om voortaan **enkel** zogenaamde **buispunten** te voorzien in het **eerste deliberatiepakket / eerste bachelorjaar**. Concreet beschikt elke student die in de eerste bachelor is ingeschreven over **twee gegarandeerde buispunten**, maar daar zijn enkele voorwaarden aangekoppeld. Deze zijn:

- de student heeft een maximaal tekort van 1 % op het gewogen totaal, waarbij de studiepunten als gewichten worden gehanteerd,
- de student behaalde een totaal van minimaal 50 %.

De eerste voorwaarde zal voor vele studenten waarschijnlijk als Chinees klinken, vandaar enige verduidelijking. Elk vak komt overeen met een aantal studiepunten, meestal zijn dat er zes. In het totaal zijn er in het eerste jaar 60 studiepunten. Elk

vak wordt vervolgens uitgedrukt op 20, zo krijg je een score op 1200 (wat herleid wordt tot een score op 1000). Je mag zo dus een tekort hebben van 12 (1% van 1200) wat overeenkomt met twee keer een 9 voor een vak van 6 studiepunten. Aangezien er weinig vakken zijn met meer dan 6 studiepunten, komt deze regel bijna volledig overeen met de regel van de 2 buispunten. Tenslotte kan elke faculteit nog vakken uitsluiten van compensatie (voor een maximum van 15 studiepunten). Deze vakken moeten wel ten laatste tegen 1 november aan de student worden meegedeeld. Er wordt hierbij gedacht aan vakken die echt cruciaal zijn voor de opleiding (zoals stage, een vak statistiek, ...).

Enkele concrete voorbeelden

Jan studeert geschiedenis en is ingeschreven in het eerste bachelorjaar. Hij heeft een negen voor 'Geschiedenis van België' (5 studiepunten) en 'Pre- en protohistorie' (5 studiepunten). Hij heeft 550 punten op 1000.

Jan zal slagen, behalve als de faculteit één van deze vakken heeft uitgesloten voor deliberatie.

Piet zit in zijn eerste jaar fysica en heeft twee keer 9/20, zowel voor het vak 'Wiskundige analyse 1' (7 studiepunten) als voor het vak 'Programmeren' (6 studiepunten). Hij heeft een totaal van 750 punten op 1000 (wat heel erg hoog is).

Piet zal niet slagen, aangezien zijn gewogen tekort te hoog is. Twee negens kunnen immers enkel gecompenseerd worden, als het gaat over vakken van maximaal 6 studiepunten. De compensatieregels veranderen ook niet wanneer men een veel hoger percentage heeft dan 50%.

Salima studeert politieke wetenschappen en zit in haar masterjaar. Ze is geslaagd voor alle vakken (alook de thesis), ze heeft echter een 9 voor het vak 'Belgisch buitenlands beleid' (6 studiepunten). Ze heeft gemiddeld meer dan 500 op 1000.

Salima zal in de regel niet slagen. Ze kan echter wel gedelibereerd (zie verder) worden, maar dat is geen recht voor de student.

Mohammed studeert sociologie in de tweede bachelor. Hij heeft een negen voor het vak 'Sociologie van de moderniteit' (5 studiepunten) en heeft 600 punten op 1000.

In de tweede bachelor zal er niet gedelibereerd/gecompenseerd worden. Er wordt enkel gedelibereerd/gecompenseerd na de derde bachelor. Hij is echter verstandig dit vak opnieuw te doen, aangezien er in de regel niet meer gecompenseerd wordt na de eerste bachelor.

Deliberatie

De bovenstaande regel betreft de zogenaamde **compensatieregels** en is een **recht voor elke student die voldoet aan de voorwaarden**. Een deliberatiecommissie kan echter altijd milder zijn dan deze regels en elke student die ze willen, geslaagd verklaren. De enige voorwaarde is dan wel dat ze elke student in een gelijkaardig geval ook geslaagd zullen moeten verklaren. Er wordt hierbij gedacht aan een student die geslaagd is voor alle vakken (alook de thesis) in het afstudeerjaar buiten één negen. Deze mogelijkheid zal echter een uitzondering blijven en is geen recht voor de student. Een kaarsje branden in Scherpenheuvel is dus de boodschap.

Opgepast: geen creditbewijs

Zijn er dan geen nadelen aan verbonden om gedelibereerd of gecompenseerd te worden? Wel er is wel één 'zwart randje'. Het is immers zo dat je voor een gedelibereerd of gecompenseerd vak (waarvoor je dus minder dan 9/20 haalde) geen creditbewijs krijgt. Je krijgt dus als het ware geen bewijs dat je je hebt 'bekwaam getoond' voor dat specifieke vak. Voor het behalen van een masterdiploma of bachelordiploma is dat geen probleem. Er zijn echter twee nadelen aan verbonden:

1. Deze studiepunten worden van je leerkrediet afgetrokken (zie eerder in deze Avanti).
2. Je kan voor dat vak geen vrijstelling krijgen wanneer je een tweede opleiding begint of van richting verandert.

Voor de juristen onder jullie die hier niet genoeg van kunnen krijgen, verwijs ik graag naar het onderwijs- en examenreglement van de UGent: www.opleidingen.ugent.be/studiegids/2008/NL/GENERAL/OER.PDF. Het artikel over de compensatieregels is het artikel 70. Veel leesplezier.

Olivier Pintelon

Bond Moyson wenst alle studenten een gezond academiejaar

bij ons zit u goed!

Vrijdagmarkt 10 - 9000 GENT
Tel. 09 265 55 11
gent.bmovl@socmut.be

Bond Moyson
stevig ziekenfonds, sterke diensten
www.socmut.be

Vrienden van de media, ça suffit.

Als u - omdat u er bijvoorbeeld nóg meer informatie over wil - zou googelen naar 'staatshervorming', krijgt u 150.000 hits. 'BHV' levert zelfs 250.000 websites op. Als u daarentegen geïnteresseerd zou zijn in 'koopkracht', krijgt u zo'n 100.000 resultaten. We zouden dus kunnen stellen dat de staatshervorming voor de modale Vlaming veel belangrijker is dan de stijgende voedsel- en benzineprijzen. Nogal bizar, toch?

Volgens mij is de grote impasse waarin we nu zitten voor een groot deel te wijten aan de verschillende media (Vlaams en Waals) die het afgelopen anderhalf jaar blijkbaar alleen communautair nieuws als nieuws zagen. Het loonde voor de media veel meer om een krasse uitspraak van een would-be-politicus die ook zijn 15 minutes of fame wil te laten zien, dan om de dagelijkse, soms schrijnende realiteit te brengen.

Als Europa bekend maakt dat België de op 1 na grootste inflatie heeft en de grootste stijging van de energieprijzen, is dat even het hoofdpunt. Daarna is het weer tijd voor één of andere scherpe verklaring of de zoveelste ultieme deadline die zou moeten gehaald zijn. Per deadline hebben we ook weken voorbeschuwingen, op

de dag zelf is elke stap die Leterme zet breaking news en de weken erna slaat men dan aan het analyseren tot de volgende deadline weer in zicht is en men weer onverwijd kan beginnen met de nieuwe voorbeschuwingen.

**Over de lijdensweg van een
alleenstaande ouder (...)
wordt met geen woord gerept.**

Op de website van De Standaard kan je de volledige 'lijdensweg' van Yves Leterme van minuut tot minuut opnieuw beleven. Over de lijdensweg van een alleenstaande ouder die de elektriciteitsrekening niet meer kan betalen omdat de regering door al haar communautaire gezwans de stijgende energieprijzen vergeten was, wordt met geen woord gerept.

Eén van de trieste hoogtepunten van dit media-opbod was de voorpagina van Het Nieuwsblad op 16/07/08: "Waalse vrienden, ça suffit" blokletterde die met daaronder een bedenkelijke opsomming waarin ze zeggen wat de Vlamingen denken. Op datzelfde moment kelderde het aandeel van Fortis grandioos zodat België ineens een serieus pak dieper in de kredietcrisis werd gesleurd.

En als er geen communautair nieuws meer te rapen valt, wordt het

gewoon gemaakt: eerst worden we gebombardeerd met eindeloze analyses van alle mogelijke splitsingsscenario's, tot ze in het buitenland bijna denken dat aan beide kanten van de taalgrens de kruitbussen terug van de zolder zijn gehaald, de loopgraven worden ingenomen en de kanonnen klaar staan voor actie. En dan wordt een peiling gehouden of de Vlamingen willen splitsen. Waarna dat resultaat dan weer gebruikt wordt om te bewijzen dat de splitsing niet meer veraf is, zodat de media weer voor dagen zoet zijn met reacties op de mogelijke splitsing. Ook de Waalse media zijn daar sterk in: zo wees een peiling onlangs uit dat zeker de helft van de Walen liever bij Frankrijk wilde horen ... als België gesplitst zou zijn. Dat laatste werd per ongeluk weggelaten.

Ik wil hiermee uiteraard niet zeggen dat de staatshervorming onbelangrijk is of dat het volledig de schuld is van de media dat de communautaire onderhandelingen op zo'n fiasco zijn uitgedraaid. Maar een minimum aan gezond verstand en redelijkheidszin zou wonderen doen. Trouwens: 'Darfour', 80.000 hits op Google, 200.000 doden.

Clara Verstraeten

TELEX

Bruno Tobback zwaargewond bij bergbeklimmen

Sp.a-Kamerlid en gewezen minister Bruno Tobback is op 18 september zwaargewond geraakt bij een val van een berg in Oostenrijk.

Tobback was naar verluidt samen met zijn vriendin in het Miemingergebergte aan het klimmen. De twee waren met een touw aan elkaar vastgemaakt. Net toen hij een zekering aan het aanbrengen was, brak een steun af. Tobback verloor zijn greep en stortte zeven meter naar beneden. Zijn vriendin kon verhinderen dat hij nog dieper viel.

Ondanks de ernstige letstels is de prognose gunstig.

CD&V-politici en ministers van Staat Wilfried Martens (72) en Miet Smet (65) zijn op zaterdag 27 september gehuwd.

'Dit huwelijk is een droom die uitkomt', vertelde Miet Smet. Wilfried Martens had het over 'een uiterst gelukkig moment in zijn leven, een bevestiging van een jarenlange samenwerking die uitgemond is in een huwelijk.'

Voor de 72-jarige Martens is het zijn derde huwelijk wat voor een cd&v politicus kan tellen. Martens was premier van ons land tussen 1979 en maart 1992, met een onderbreking van acht maanden in 1981. Sinds mei 1990 is hij voorzitter van de Europese Volkspartij.

Voor Miet Smet is het haar eerste huwelijk. Ze was onder meer minister van Arbeid en zetelt sinds 2004 in het Vlaams Parlement.

Huiver en hoop: Socialisten, Europa en de wereld

5 november 2008, Balzaal Vooruit, 20.00 uur

Sint-Pietersnieuwstraat 23 – Gent

Een organisatie van Stichting Gerrit Kreveld,

i.s.m. *Samenleving en politiek*, het Internationaal Secretariaat sp.a en het Kunstencentrum Vooruit

In juni 2009 staan de Europese verkiezingen op de agenda.

Welke accenten moeten sociaal-democraten leggen voor een sterk en sociaal Europa?

Waar moeten we in Europa de volgende 5 jaar voor vechten?

En wat voelt sp.a eigenlijk voor Europa: huiver of hoop?

Een debat met:

Mia De Vits, Anne Van Lancker en Saïd El Khadraoui (de drie Vlaamse sp.a - Europarlementsleden),

Bruno Liebhaberg (voorzitter van de politieke denktank Gauche Réformiste Européenne),

Poul Nyrup Rasmussen (voorzitter van de Europese socialisten - PES),

Proinsias De Rossa (Iers sociaaldemocratisch Europarlementslid).

Moderator: **Rik Coolsaet**

Stichting Gerrit Kreveld, private stichting • www.stichtinggerritkreveld.be

INTERVIEW CAROLINE GENNEZ

*“Verkiezingen,
daar moet je
altijd klaar voor
zijn”*

*Dit interview werd afgenomen door Nasrien Cnops en
Kasper Vanpoucke op 8 april 2008.*

Caroline, u hebt ondertussen al alle functies vervuld buiten die van minister. Hebt u ambitie om ooit minister te worden?

Zoals ik nooit ambitie gehad heb voor eender welk mandaat, heb ik ook geen ambitie om minister te worden. Als je gewoon doet waar jezelf in geloofd en anders mensen daar ook nog in geloven, komen die mandaten gewoon vanzelf en dan neem je die verantwoordelijkheid ook gewoon. Misschien word ik minister, misschien niet. Ik zou er zeker niet van wakker liggen moest het niet zo zijn.

En burgemeester van Mechelen in 2012?

Dat zou wel leuk zijn omdat ik het lokale niveau wel heel interessant vind. Je kunt heel concrete zaken doen en je ziet ook meteen de impact van wat jij beslist. Je krijgt bovendien ook veel gemakkelijker feedback. Als dat dan nog eens gekoppeld is met het nationale niveau, wat meer strategisch is, is het een heel leuke mix.

Hoe is uw relatie met uw collega Bart Somers?

Bart en ik zijn goede collega's. We zien elkaar natuurlijk veel. Onze

samenwerking verloopt vrij goed. We hebben samen een akkoord gemaakt in Mechelen met veel inhoudelijke prioriteiten en ook begrotingen die daar tegenoverstaan. We proberen dat zo consciëntieus mogelijk uit te voeren.

Burgemeester Bart Somers heeft in alle steden het hoofddoekenverbod gesteund maar in Mechelen komt het er precies niet...

Wij hebben de afspraak dat alles wat er niet in het coalitieakkoord afgesproken is dat daar een consensus voor moet zijn in het college om dat in te voeren. Wij hebben dat niet op voorhand afgesproken en ik ben ook absoluut geen voorstander van het verbod. Dat lost op termijn toch niets op. Het gaat niet over wat er op de mensen hun hoofd staat maar wat er in de mensen hun hoofd zit. Het gaat niet om hoe ze eruit zien als ze werken maar hoe ze werken. Voor ons hoeft dat hier niet en voor Somers blijkbaar ook niet. Of hij maakt daar gewoon geen punt van.

Is het misschien een tactische zet geweest van Bart Somers?

Hij zal misschien die talrijke allochtone kiezer niet voor het hoofd

willen stoten en misschien staat hij daar ook echt inhoudelijk achter. Wij hebben een heel volwassen reactie gehad als stadsbestuur vind ik. Wij hebben ons niet laten afjagen door het Vlaams Belang.

De wijken in Mechelen worden steeds meer in de 'spotlights' getrokken. Waarom is dat?

Dat was één van onze voornaamste aandachtspunten in onze verkiezingscampagne. De stad wordt al eens verengd tot de binnenstad en er is heel veel aandacht voor de grote markt en de vismarkt. Veel minder aandacht wordt er geschonken aan de 19e eeuwse gordel, net buiten de ring en het is daar waar de meeste échte Mechelaars wonen. Als men geen rekening houdt met hun levenskwaliteit, is het moeilijk om de sfeer in de stad aan te voelen. Elke euro die in de binnenstad wordt geïnvesteerd, investeren we daarom ook in de buitenwijken. Dat maakt het al veel evenwichtiger.

Is Mechelen een studentenstad?

Als je kijkt naar de aantallen zeker. Wij hebben drieënvijftig middelbare- en lagere scholen, één grote hogeschool en kleinere hogescholen. Dus in de feiten zijn we een studentenstad. Nochtans wordt Mechelen niet altijd zo beschouwd en dat is wel jammer. Onze hogeschool ligt eigenlijk een beetje te ver uit de stad. In het begin van dit academiejaar heeft de stad Mechelen voor de eerste keer een groot evenement georganiseerd voor de studenten. Er hing een heel leuke sfeer en is zeker voor herhaling vatbaar. Ikzelf, schepen van onderwijs en werk, probeer zoveel mogelijk te investeren in de samenwerking met alle scholen in Mechelen. Ons doel is om de studenten in onze stad een thuis te geven. We zitten met relatief weinig kotstudenten. Omdat Mechelen zo goed gelegen is, is het heel gemakkelijk om met eender welk vervoersmiddel naar hier te komen. Ik zie Mechelen in ieder geval als een studentenstad.

Er zijn veel studenten die in Mechelen studeren maar toch in

Leuven op kot gaan. Is Leuven concurrentie?

Ja dat is zeker zo. Leuven en Gent zijn dé studentensteden bij uitstek. Ik vind persoonlijk dat alles daar té veel op de student gericht is. Zo vind ik niet dat Mechelen moet worden. Mechelen is vooral een stad en studenten moeten zich daar in thuis voelen. Het cliché van de studentenstad met de grote universiteit zullen wij nooit worden en dat vind ik net de charme van Mechelen. Het is een multiculturele stad met een open uitstraling waar iedereen een plaats moet vinden. Ik denk dat Mechelen de perfecte mix is van Brussel en Leuven als studentenstad. Iets, maar niet té.

Kan het stadsbestuur niets doen om de 'studentenstad' Mechelen een beetje leven in te blazen?

We kunnen dat zeker proberen te promoten. De kotbewoners zitten nu bijna allemaal op de ring. We zouden die studenten veel meer middelen en mogelijkheden kunnen geven in het centrum. De hogeschool ligt zo'n beetje buiten het centrum door de ring en we zijn nu wel bezig met heraanleg van de vesten.

Bent u ooit gedoopt geweest in uw studententijd?

Nee nooit, en daar heb ik nu ook geen spijt van. Dat heeft me nooit geïnteresseerd. Ik zat in een richting waar de studenten nogal principieel zijn en niet aan van die vieze toestanden meedoen. Ik vond dat maar een beestenboel. Ik ben nooit een echte student geweest. Op café zitten en hele nachten filosoferen deed ik wel.

Maar u danst wel graag?

Ik kan mij eens echt laten gaan. Dat is plezant op een fuif of een feest, maar ik ben vooral een tooghangar.

Is de stad van plan om een eigen 'brede school' te openen?

We hebben dat heel prominent naar voor geschoven. Ook in onze afspraken met de VLD. Dankzij Frank

Vandenbroucke is er nu ook wel een lokaal frankerend onderwijsbeleid wat de stad meer de regiefunctie geeft om te zeggen dat ze zelf geen inrichtende macht zijn. We proberen zoveel mogelijk projecten te doen. Hierbij is de school niet zomaar een instelling die sluit om 4 uur en voor de rest niets doet. Wat we ook stimuleren zijn naschoolse opvangprojecten met huiswerkbegeleiding en taallessen voor moeders van anderstalige kinderen. Zo wordt de buurt betrokken met het schoolgebeuren en zo wordt de school een ontmoetingsplaats voor mensen in de buurt. Sommige scholen doen daar heel enthousiast aan mee, andere zijn afstandelijk. We proberen dat wel heel hard te promoten. Je ziet vaak dat de scholen die traditioneel als 'zwakker' te boek staan net veel meer moeite doen om die link met de buurt te leggen. Zij zijn heel erg begaan met wat er in de buurt gebeurt. De 'straffere' scholen keren zich gemakkelijker af.

Schaamt de stad Mechelen zich voor zijn vele allochtonen?

Neen, absoluut niet. Voor mij zijn dat allemaal Mechelaars. Ik ben zelf van Limburgse afkomst. Ik ben hier komen wonen en ik voel mij misschien evengoed migrant in Mechelen. Dat is de rijkdom van een stad. Als je een stad positief in kaart wilt zetten is iedereen die hier woont, werkt of naar school gaat een onderdeel van de gemeenschap en daar moet je absoluut niet voor beschaamd zijn.

Denkt u dat er meer problemen zijn in Mechelen door de allochtonen?

Er zijn een aantal specifieke problemen die gerelateerd zijn met economisch zwakker gesitueerde groepen. Mechelen moet in het beleid naar oplossingen zoeken. We beginnen dus met het zeer specifiek volgen van een harde kern werkloze jongeren, vooral jongens. Wij volgen wat ze doen, geven hen opleidingen en we werken samen met de VDAB. We willen iedereen meetrokken in de stad. Wij werken ook samen met jeugthuizen en scholen. Zij doen samen met de stad heel veel inspanningen. Er zijn ook echt veel positieve dingen aan

de allochtonen in onze stad. Onze stad bruist van verschillende culturen en de allochtone jongeren geven ook leven aan onze stad door bijvoorbeeld te voetballen op straat. We moeten er ook de sterktes van inzien.

Mag er een coffeeshop komen in Mechelen?

Coffeeshops in België mag niet van de wetgeving. Ik zou dus eigenlijk moeten zeggen dat het van mij ook niet mag. Maar ik heb er in principe niets tegen. Jonge gasten die zich willen ontspannen, dat is toch geen misdaad. Cannabis gebruiken kan nu eigenlijk al legaal volgens de wetgeving. Je mag drie gram op zak hebben zolang het maar voor eigen gebruik is. Als het cannabisgebruik nu niet problematisch wordt en het werkt niet storend, vind ik dat iedereen meester is over zijn eigen leven. Als men die wetgeving wil veranderen, dan zou er een heel groot debat moeten worden gevoerd en ik denk niet dat daar zoveel vraag naar is.

Moet softdrugs volgens u verboden worden?

Softdruggebruik moet niet verboden worden. Ik ben daar absoluut geen voorstander van. Alles verbieden is geen oplossing. Waarschijnlijk gaan jongeren meer geneigd zijn om het wel te doen als het verboden is. Het is toch altijd leuker iets te doen dat niet mag. Ik heb ook al een jointje gerookt, dat is toch niet abnormaal? Als het voor recreatief gebruik is dan moet je de mensen daar toch niet voor straffen of beboeten? Er is ook zoiets als niet-problematisch cannabisgebruik. Bij harddrugs is dat helemaal anders. Daar moet de wetgeving wel strenger tegenover zijn en dat mag naar mijn mening niet worden gelegaliseerd. Ik zou niet veel aan de wetgeving veranderen zoals ze nu is. Als alles consequent wordt toegepast vind ik het eigenlijk best goed. Een jointje roken mag, dus laten we er gewoon op die manier van genieten.

Is uw standpunt hetzelfde als die van de partij sp.a?

Vermits ik de nationale voorzitter ben

is dat ook het nationale standpunt maar het is ook mijn persoonlijke mening.

In verband met de kernuitstap hebben PS en Sp.a een totaal andere visie. Is dit één van de eerste tekenen dat PS en Sp.a uit elkaar aan het groeien zijn?

Het is misschien wel vreemd omdat het historisch ook de eerste keer is. Als je zegt: “Regeren en oppositie voeren is inhoud” en je blijft bij inhoud dan is die oppositie tegen beslissingen van die regering waar je het niet mee eens bent. Je doet zelf constructieve voorstellen vanuit de oppositie en de uitstap uit de kernenergie terugschroeven daar zijn we het niet mee eens. Blijkbaar lopen de meningen uiteen en hebben sommige partijen meer voeling met electabel als monopolist dan anderen. Wij hebben altijd het belang van de consument voorop gezet en wij wilden ook een winstberekening door electabel terug naar de consument, de anderen partijen hebben dat veel minder. Dat is het verschil.

Moesten er sneller dan verwacht verkiezingen komen, is sp.a daar op voorbereid?

Verkiezingen, daar moet je altijd klaar voor zijn. Je houdt er in de democratie rekening mee dat altijd kunnen gehouden worden. Wij moeten van vrij ver terugkomen sinds 10 juni, wij hebben serieuze klappen gekregen. Nu werken we naar 2011 met een project met concrete maatregelen en een complete herstructurering. We moeten nieuw politiek personeel vormen en opleiden. Het zal allemaal nog veel werk vragen maar dat zal allemaal wel lukken. Van een aantal dingen moet de Vlaamse regering een prioriteit maken zoals bijvoorbeeld kinderopvang. CD&V kijkt het probleem veel te klein. Zij willen altijd andere mensen de problemen laten oplossen. Zij moeten dit probleem oplossen. Het is tenslotte heel belangrijk. Het maakt niet uit wie de kinderopvang bouwt en wie die mag uitbaten. Als het maar kwaliteitsvol en betaalbaar is.

Zijn dienstencheques dan geen oplossing?

Dat gaat niet betaalbaar zijn voor iedereen. We hebben nu die dienstencheques maar dat is alleen voor occasionele kinderopvang. Dat is duur en niet gemakkelijk. Die dienstencheques is een aanvullende maatregel maar zeker niet voldoende om het problematisch tekort aan opvangplaatsen op te vullen. Alleen al in Mechelen zijn er 200 plaatsen tekort. We proberen die kloof nu tegen 2012 te dichten. Natuurlijk moet de bevoegde minister het verschil maken in de vlaamse regering.

U hebt Mandela ontmoet. Is dit een persoon die u inspireert als politicus?

Onvermijdelijk als je zijn leven en engagement bekijkt kun je alleen maar opkijken naar die persoon. Ik weet niet of ik ooit zou kunnen doen wat hij allemaal gedaan heeft. Hij had een ideaal en dat was de democratisering van Zuid-Afrika, the rebornation. Bij mij is mijn ideaal een warm, goed functionerend België, Vlaanderen, Mechelen, waar iedereen zich in thuis voelt. Dat is je streefdoel en daar ben je dan ook iedere dag mee bezig. Ik ben iemand die heel graag met mensen samenwerkt. Ik zie mij niet ergens in een ivoren toren mijn eigen ding doen. Heel belangrijk is het gevoel te hebben dat andere mensen je werk appreciëren. Ik denk dat ik gewoon een 'down to earth' politica ben.

Is er een verschil tussen een vrouw en een man in de politiek?

Ik heb wel de indruk dat vrouwen minder op elkaar roepen en minder geneigd zijn om tijd te verdoen. Ik wil niet aan politiek doen door tegen elkaar te roepen. Ik hoop dat vrouwen dus een anders stijl introduceren. Toch heb ik er nooit bij stilgestaan of ik nu op deze manier aan politiek doe omdat ik een vrouw ben. Ik denk gewoon dat alles met karakter te maken heeft en niet met het geslacht. Er zijn ook hele open mannen en heel kittige vrouwen in de politiek.

INTERVIEW CAROLINE GENNEZ

Aan liberalisme kan men snel een definitie geven maar wat is socialisme?

Ik zou zeggen dat modern socialisme drie waarden heeft. In elk voorstel moet ze zorgzaam zijn. Voor elkaar zorgen, voor het milieu en voor de toekomstige generaties. Socialisme is volgens mij ook de enige stroming die kansrijk is en dat ook voor iedereen wil zijn. Zekerheid geven aan de mensen en zorgen dat ze in alle vrijheid kunnen doen wat ze met hun leven willen aanvangen. Ik weet niet of dat allemaal gemakkelijk of moeilijk te bereiken is. Moeilijk gaat in ieder geval ook.

Graag zouden we willen afsluiten met een aantal dilemma's.

Socialist of progressief?

Progressief. Omdat ik meer voeling heb met mensen die zich niet socialistisch zouden noemen maar die wel voor 99 procent dezelfde waarde en visie delen op de samenleving. Ik ben een heel overtuigde socialist, dat is sterker dan mezelf.

Steve of Johan?

Steve omdat ik die persoonlijk heel goed ken van toen ik vrij jong was. Hij is een politicus die de droom

symboliseert.

Johan is een ongelooflijk slimme mens en is beheerder van de staat. Hij is waardevol en enorm goed om in onze partij te hebben. Hij benadert de politiek gewoon iets anders dan ik.

Naar de voetbal gaan of op café gaan?

Dat is moeilijk! Ik doe dat allemaal heel graag, zolang het met de juiste mensen is waar je je mee kan amuseren. Laat me dan maar voor het café kiezen. Of nee, het café na de voetbal.

Toptennis of toppolitiek?

(Zucht) Allebei. Het is dezelfde ingesteldheid die je nodig hebt. Omdat ik zelf politiek doe zal ik maar voor tennis kiezen.

Uitbreiding van de NAVO of Anti-NAVO opstelling?

Ik vind niet dat wij een Eurosceptische partij zijn maar ik ben absoluut geen fan van de NAVO. De NAVO is volgens mij een relict uit de Koude Oorlog en een organisatie die in zeer antagonistische termen denkt. Van mij mag de NAVO afgeschaft worden.

Caroline, wij danken u voor uw tijd.

AMERIKAANSE VERKIEZINGSCAMPAGNE

Deze presidentiële verkiezingen zijn al eventjes bezig. Het wordt vaak gezegd dat ze nu al de langste in de geschiedenis van de Verenigde Staten zijn. In Washington DC kon men vroeger wel eens de grap maken, ‘in Europa duren de verkiezingen vier weken, hier duren ze vier jaar’. Deze droge grap is nu zo ongelooflijk dicht bij de werkelijkheid gekomen dat ze eerder een markante opmerking is geworden.

In één van de biographieën over George W Bush en zijn administratie, staat er dat een van zijn vele problemen is dat hij en de zijnen excellent zijn in campagne voeren maar waardeloos in beleid voeren. Het boek gaat verder om te zeggen dat de meeste van hun beleidsmaatregelen meer eigenschappen hadden van een campagne dan een maatregel die de overheid moest veranderen. The no child left behind act, The Pharma bill, The Homeland security creation, The patriot act. Allemaal zijn ze wetgevingen die de democratische partij in de romp raakten. Want ieder weekend moesten de democraten die hun zetel een of twee jaren later in

het hinterland moesten verdedigen gaan uitleggen waarom ze gestemd hadden tegen een wetgeving met een naam als ‘laat geen kind achter’ of ‘de vaderlandse wet’.

Dit was nog niets in vergelijking met de vuurspugende reclames die de republikeinen los lieten op hun democratische tegenstanders in de verkiezingscyclus zelf. En het wierp zijn vruchten af, het permanente verkiezingsklimaat werkte goed voor de republikeinen. Alles zag er zonnig uit. Het idee van een permanente greep op het witte huis was zelfs geen taboe meer

Tot die grijze herfst van 2006, wanneer de republikeinen hun meerderheid in het huis en de senaat verloren. Er zijn vele verklaringen voor deze afstraffing, Irak wordt veel aangehaald. Maar een van de belangerijkste is dat de democraten een nieuwe partijvoorzitter hadden, genaamd Howard Dean. Howard Dean was de man die in de presidentiële voorverkiezingen verloren had van John Kerry in 2004. Hij had verloren in stijl, dat kan men zonder twijfel zeggen. Tijdens een overwinningsspeech in Iowa had hij een cowboykreet losgelaten, die 48 uur

overal te zien was en zijn campagne te rusten legde. Het is deze man die verantwoordelijk is voor het success van de democraten vandaag. Howard Dean, Governor Howard Dean of the great state of Vermont. Want enkele dagen na de sombere herbeëdiging van George W Bush voor zijn tweede termijn kwam hij met een frisse wind de gebouwen van het Democratic National Committee binnen, en begon nog diezelfde dag een campagne te plannen voor een democratische verkiezingsoverwinning.

Hij kreeg eerst tegenwind van iedereen, behalve van de republikeinen. De democraten dachten dat de man van de cowboykreet compleet gek was om het weinige geld nu al zo vroeg uit te geven aan een campagne die nog zo ver weg leek. En niet gewoon aan een campagne, maar aan een campagne in alle vijftig staten. Staten waar in jaren geen democratische mandataris meer was geweest kregen plots de missionarissen van Howard Dean te zien, die de boodschap van de democratische partij moesten verspreiden.

En het werkte, want in 2006 kwam er een heel leger groen achter de oren politici binnen uit alle windrichten

van het land op capitol hill, en allen hadden ze de letter D voor hun naam. Toen hij dit werk voltooid had, rustte hij niet. Integendeel, hij begon aan wat ongetwijfeld zijn meesterwerk zal worden, de huidige presidentsverkiezingen. Terwijl vele democraten hun haren zaten uit te trekken over de oorlog tussen de Junior senators van New York en Illinois, zat Howard Dean te berekenen hoeveel minuten gratis tv-tijd dit betekende op de locale stations in Michigan en Pennsylvania.

En nu de verkiezingen op volle toeren draaien aan beide kanten van de kloof tussen blauwe en rode staten, haten de republikeinen Howard Dean voor vele dingen, maar bovenal voor het einde van een periode, een periode waarin men kon zeggen ‘the only way democrats can win, is for the republicans too loose’. Alhoewel het natuurlijk altijd helpt als de republikeinen proberen te verliezen. En het niet onmogelijk is voor de democraten om te toen waar ze experts in zijn ‘het verliezen van campagnes die ze volgens alle natuurwetten moeten winnen.’

Johannes Vandensavel

Naar een nieuwe HERVERKAVELING van het politieke landschap?

Enkele jaren geleden leken kartels dé oplossing om het politieke landschap te reorganiseren: de uiteengespaten Volksunie kon overal terecht, en de klassieke partijen dachten goud gewonnen te hebben.

Voorgeschiedenis

In de Belgische geschiedenis hebben we vaak (pogingen tot) verruimingsoperaties gezien van de politieke partijen om de horizon van de partij open te trekken en zo nieuwe kiezers aan te trekken: zo was er bvb. de BWP die op het einde van de 19de eeuw zich niet enkel wou beperken tot arbeiders, en zich openstelde voor bedienden en zelfstandigen. Of recentelijk nog het VB dat door het zich afzetten tegen de islam de gunst van de joodse stemmer probeert te winnen.

...vervreemding van het klassieke electoraat van de partij en het verliezen van een uitgesproken profiel

Ook kartels waren vooral op lokaal niveau een handig vehikel voor verruiming: de partijen die zich voor de verkiezingen aan elkaar vasthingen, konden een groter doelpubliek bereiken en het systeem-Imperiali omzeilen, dat kleine partijen benadeelt. De neveneffecten van kartelvorming en verruimingsoperaties zijn vooral op het nationale niveau echter steeds vervreemding van het klassieke electoraat van de partij en het verliezen van een uitgesproken profiel geweest. Ook leed een “verbrede” partij wel eens enkele jaren later zwaar electoraal verlies door het allesomvattende karakter van de partij.

De Volksunie

De jongste golf van kartelvorming en verbreding van politieke partijen op nationaal niveau begon onder het paars(-groen) bestuur van Verhofstadt. Meer bepaald het uiteenvallen van de Volksunie in 2001 was een belangrijk keerpunt: de partij die midden de jaren 1950 werd opgericht als politieke arm

van de Vlaamse beweging, spatte uiteen na jarenlange spanningen tussen interne fracties, met als klap op de vuurpijl de onenigheid over de Lambermontakkoorden. Het Vlaams-progressieve toekomstproject dat Hugo Schiltz altijd voor ogen had gehad, had afgedaan, en de mandatarissen verspreidden zich over de klassieke partijen of richtten nieuwe partijen op. De progressieve vleugel van de VU, de Toekomstgroep en ID21 geleid door Bert Anciaux, stapten samen in een nieuwe partij: Spirit. De rechtse arm, Vlaams Nationaal, die gegroepeerd was rond Geert Bourgeois, richtte de Nieuw-Vlaamse Alliantie op.

Electorale levensvatbaarheid hadden beide projecten echter niet en de klassieke partijen waren er dan ook als de kippen bij om de verloren zielen op te vangen: in 2002 al werd het kartel sp.a-Spirit aangekondigd en na enkele maanden onderhandelen werd ons in 2004 het befaamde kartel CD&V-NVA gepresenteerd. Alle partijen waren ervan overtuigd dat dit dé politieke strategie voor de toekomst was.

Recente ontwikkelingen

Bij de Vlaamse en Europese verkiezingen van 2004 zette het kartel sp.a-Spirit een verrassend goed resultaat neer wat het geloof in het kartel van socialisten en Vlaams links-liberalen enkel maar versterkte. Hetgeen we later zouden leren kennen als het “Vlaams kartel” (met dank aan de media) wist in 2004 grotendeels stand te houden, en de electorale bonus kwam er met vertraagd effect. 10 juni 2007 was hun moment de gloire: de christendemocratische partij had zich hersteld van 40 jaar regeringsdeelname en de tanende populariteit bij de jeugd, en had tamelijk wat zetels gewonnen dankzij de winst van de Vlaams-nationalistische rechtervleugel N-VA. Bij de sp.a zien we dan weer het omgekeerde verhaal: de grote partij mocht fors incasseren, en de

kartelpartner werd volledig van de kaart geveegd - op één senator na die dankzij de kartelformule (en ondanks de kiesdrempel) wel degelijk kan zetelen.

De kartelformule heeft echter niet tot het onverhoopte succes geleid dat men bij CD&V verwachtte - zie de vechtscheiding van het Vlaamse sprookje.

Andere partijen

Ook bij andere partijen hebben we dergelijke verruimingsoperaties gezien: het in 1997 opgerichte Vivant stapte in 2004 in kartel met de VLD naar de kiezer, en is sinds 2007 zelfs

De kartelformule heeft echter niet tot het verhoopte succes geleid.

volledig opgegaan in het vernieuwde OpenVLD. Voor zover Vivant als liberale beweging en partij enig electoraal belang had, is dit zeker geen slechte beslissing geweest van de VLD, aangezien zij samen met de MR als beste verliezers van 8 jaar paars uit de bus zijn gekomen.

Diezelfde MR heeft trouwens ook een verregaande vorm van kartelvorming doorgevoerd: in 2002 smoltten o.m. de PRL en het FDF samen in een nieuwe partij, waarbij de oude partijen echter gedeeltelijk de eigen structuren behielden - waaronder hun voorzitter, met op kop de befaamde Olivier Mangain. In combinatie met de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde, die de partij een groot electoraal voordeel oplevert, slaagde de partij erin voor het eerst in decennia over de PS in zowel stemmenaantal als

zetels te springen. Een doorgedreven integratie van de kleine partij bij de grote kartelpartner leek voor de twee partijen in bovenstaande voorbeelden positief.

Sommigen blijven echter geloven in dit systeem van lijstvorming. Na het lauwe succes van het kartel VB-Vlott in 2006, geloofde men er niet meer in in 2007 en trok het VB alleen naar de federale verkiezingen. Na de verwachte tegenvallende resultaten van het VB, en de onverwachte winst van Lijst Dedecker, wou Bruno Valkeniers in juni van dit jaar echter maar al te graag een kartel aangaan met Lijst Dedecker. De LDD-voorman moest er echter niet van weten en gelooft in z'n eigen kracht.

De toekomst

De kartelformule, in al haar vormen als manier om een politieke partij te verbreden en nieuwe electoraten aan te spreken, is dus voor de partijen zelf zeker geen overwegend negatief verhaal omdat het (tijdelijk) electoraal gewin oplevert. Het valt echter op dat de klassieke kartelformules, waarbij de aparte partijstructuren volledig behouden worden, de laatste 10 jaar niet zo succesvol zijn geweest - met de recentste verkiezingen en alle gebeurtenissen die erop volgden als veruitwendiging van dit falend systeem van electorale recyclage. De keuze die de kiezer maakt blijft ook belangrijk: er treedt immers een zekere verschraving van het partijlandschap op. Indien de kartels met één stem spreken, winnen ze echter aan geloofwaardigheid (CD&V-N-VA in 2007), die snel kan verloren worden (CD&V en N-VA in 2008). Indien er een kartel ontstaat met twee gezichten - de socialistische sp.a en het links-liberale Spirit - gaat de kiezer liever voor (aanvankelijke) duidelijkheid en zekerheid. Om alle bovenstaande redenen is het dan ook onaannemelijk dat de vaak besproken Forza Flandria er ooit zal komen: kartels zijn tijdelijke fenomenen, en zeker geen secure electorale basis voor een politieke partij in ons land.

Sander Van der Maelen

REVIEW - THE GREAT DICTATOR

Een Joodse barbier raakt gewond tijdens de eerste wereldoorlog en wordt jarenlang behandeld voor geheugenverlies. Wanneer hij terugkeert naar zijn kapperszaak in het getto, is hij er niet van bewust dat zijn land, Tomainia, nu geregeerd wordt door de fascistische dictator Adenoid Hynkel (een duidelijke parodie op Duitsland en Hitler). Schultz, een officier die tijdens de oorlog werd gered door de barbier, is nu een commandant onder Hynkel. Uit dank worden de Joden een tijd met rust gelaten, totdat hij gearresteerd wordt voor verraad. Hij ontsnapt en wordt verborgen gehouden in het getto, maar al snel wordt hij gevonden en samen met de barbier naar een concentratiekamp gestuurd.

Hynkel maakt ondertussen plannen om het nabijgelegen Osterlich binnen te vallen, maar hij is niet de enige. Napaloni, dictator van Bacteria (een parodie op Mussolini) heeft ook zijn zinnen gezet op het land. Na een bewogen staatsbezoek, waarbij de militaire parade weinig indruk maakt en de

onderhandelingen uitdraaien op een voedselgevecht, slaagt Hynkel er toch in om Napaloni zijn troepen te laten terugtrekken onder het voorwendsel zelf niet aan te vallen. Wanneer de dictator nabij de grens op eenden gaat jagen, ontsnappen Schultz en de barbier in officierskleren. De troepen verwisselen de twee en de barbier wordt het podium opgeroepen als veroveraar van Osterlich. De toespraak die hij geeft komt van de barbier noch de dictator, maar van Chaplin zelf. Hij hoopt op vrede, gelijkheid en democratie, een wereld zonder nationale grenzen en dictators. Soldaten moeten zich niet aan bruten geven, aan machine mensen met machine hoofden en machine harten; ze horen te vechten voor vrijheid in plaats van slavernij.

Hoop die op dat moment vergeefs was, aangezien de Tweede Wereldoorlog net begonnen was, maar die tot op vandaag gehoor krijgt. Een doel waar wij als socialisten nog steeds naar streven.

Charlie Chaplin was zelf socialistisch, waardoor hij in de problemen kwam onder het McCarthyisme van de jaren

veertig en vijftig. Na een reis naar zijn thuisland, het Verenigd Koninkrijk, mocht hij niet terugkeren naar de Verenigde Staten en verhuisde naar Zwitserland. In 1972 keerde hij kort terug om een Ereoscar in ontvangst te nemen.

The Great Dictator was zijn eerste “talkie”, gesproken film, en tevens zijn commercieel meest succesvolle film. Zijn dubbelrol wordt geloofwaardig, niet door uiterlijke verschillen, maar door hun gedrag. Als de Joodse barbier is hij vriendelijk en schuchter; als dictator is hij megalomaan en agressief. De scène waarin Hynkel met een als wereldbol gekleurde ballon speelt is nog steeds beroemd. De persiflage van Hitlers speeches is nagenoeg perfect.

Chaplin verklaarde jaren later dat hij de film niet zou gemaakt hebben, als hij toen de werkelijke gruweldaden van het Nazisme had gekend, van de Holocaust. Tijdens het maken van de film waren er al twijfels, maar Chaplin verklaarde: “Ik was overtuigd om verder te doen, want met Hitler moest gelachen worden”. Het zou bovendien nog twintig jaar duren voor er terug

gelachen zou worden met Hitler en de Nazi's.

Hoewel er kritiek kwam op de slapstick waarmee de stormtroepen werden vertoond, en vanuit rechtse hoek op de slotspeech, werd de vertolking van het Joodse volk en hun strijd zeer positief onthaald. In zulke tijden van antisemitisme was het namelijk nog steeds een taboe in Hollywood.

Volgens verschillende bronnen heeft Hitler de film meerdere keren bekeken, maar zijn reactie erop is niet gekend. Chaplin zou gezegd hebben: “Ik heb er alles voor over om te weten wat hij er van vond”.

Alex Evers

Win de DVD van deze film: beantwoord de wedstrijdvrage en mail uw antwoord naar redactie@animostugent.be

Vraag:
Welke acteur vertolkte het personage Schultz?

Colofon

Werkten mee aan dit nummer

Thomas Edelynck - hoofdredacteur, v.u.

Nasrien Cnops, Jaser D’Hooghe, Alex Evers, Olivier Pintelon,
Johannes Vandensavel, Sander Van der Maelen,
Kasper Vanpoucke, Clara Verstraeten

De redactie is steeds te bereiken op

redactie@animostugent.be
animostugent.be/avanti

Met dank aan

Amsab-ISG
Bond Moyson
Stichting Gerrit Kreveld

S U D O K U

			5	3		8	1	4
4						3	2	
3	1	8		6	2	9	5	
		4					6	
		9		4	5	2	3	8
8								1
5	4		6	8	3	7		2
2			7	1	9			5
	7	6		5			8	3

oplossing op animostugent.be/avanti/spel